

EDINOST

Posamezna številka za Trst in okolice 20 vin., zunanji 20 vin. Oglasi izgovec in obrtnikov 100 po 20 vin.; osmerice, zahteve, poslanice, vabila, oglasi denarnih razvodov 100 po 50 v. Oglasi v tekstu lista do 5 vrst 30 K, vsaka nadaljnja vrsta 3 K. Mali oglasi po 8 vin. beseda, najmanj pa 80 vin. Oglase sprejema inšerzorni oddelk Edinosti. Naročnina in reklamacije se pošiljajo izključno upravi „Edinosti“. Uprava in inšerzorni oddelk se nahajata v ulici sv. Frančiška As. 20. — Poštnebr. račun 841.652.

Mirovna konferenca.

Poljsko vprašanje.

Iz Pariza se poroča 19. t. m.: Svet desetorice kot vrhovni vojni svet je pričel zadnjo razpravo o šestdeseterih klavzulah, vojaških, pomorskih in zrakoplovskih, ki bodo določale bodočo vojaško uredbo Nemčije. Danes bo svet razpravljal o vprašanju poljskih meja in nato o vprašanju zapadne nemške meje. Sonnino je predlagal, in dal ugotoviti, da so se italijansko teritorialna vprašanja zložila s francoskimi.

Uradno se poroča 20. t. m. iz Pariza: Vrhovni začetniški odbor je zboroval včeraj od 3 popoldne do 7 zvečer. Izmenjavala so se mnenja o vojaškem položaju v Galiciji. Odbor je sklenil, da naslovi poziv na armade, ki se nahajajo pred Lvovom. Vojujoči se pozivajo, da takoj opuste sovražnosti pod določenimi pogoji. Odbor se bavil nato z zapadnimi poljskimi mejami in je zasljal poročilo komisije za poljske stvari, ki je je podal predsednik komisij Julés Cambon. Prihodnja šefa bo v petek ob 3 popoldne.

Vzhodna Šlezija zahteva zedinjenje s Poljsko.

V Pariz je dospelo odposlanstvo poljskega narodnega sveta v Tešinu z namenom da razloži konferenci prave želje dežele, ki gredo za zedinjenjem s Poljsko.

Italijansko teritorialne zahteve.

Italijanski listi poročajo iz Pariza, da se bodo vsa teritorialna vprašanja, francoska kakor tudi italijanska, reševala istočasno, ne pa, kakor je mislil kdo, francoska na mirovni konferenci, italijanska pa v Zvezi narodov. Poročevalec „Messaggera“ pripominja, da bi v slučaju, ako bi se motil v tej svoji trditvi, morali italijanski zastopniki napeti vse svoje žile, da se stvar reši tako.

Klavzule za razorožitev Nemčije.

Iz Pariza se poroča 19. t. m.: V seji konference, ki je trajala pet ur, so se določili vojaški, pomorski in zrakoplovni pogoji za razorožitev Nemčije. Končnoveljavno besedilo obsega nad šestdeset členov. Odgodilo se je samo nekoliko postranskih vprašanj, kakor vprašanje kileškega prekopa, brzozajavnih kabljev in uredba nadzora. Odgodilo se je tudi skiepanje o usodi nemškega brodogojstva, glede katerega sta Francoska in Italija na eni strani, na drugi pa Angleška različnega mnenja. Nemčija mora tekom treh mesecev razdejati svojo staro vojaško organizacijo. Ostane li samo vojska stotisoč prostovoljcev, brodogojje šestih oklopnih, petih križark, 12 torpedolovcev s 15.000 moštva. Zračno brodogojje se mora izročiti v celoti; in ker ni mogoče razlikovati med mirovnimi in vojnimi letali, se do sklepa popolnega miru ne smejo izdelovati nova letala. Urdbe se morajo razdeliti, izvzemši na vzhodni meji v obrambo proti boljševizmu.

Vsebinska mirovnega dogovora.

Iz Pariza javlja radiogram: Mirovni dogovor je v celoti že gotov in bo imela konferenca pod predsedstvom Wilsona le še končno tekstirati mirovni traktat. Dogovor bo jako obsežen dokument posebno radi tega, ker obsega — do najdrobnejših podrobnosti — vojniške pogoje, način, kako naj Nemčija izvede razorožitev, in kontrolo nad razoroževanjem. Dogovor bo imel menda šest glavnih poglavij. Prvo bo vsebovalo vojaške in pomorske pogoje, drugo glede poravnave odškodnine. Tretje sklepe o določitvi nemških mej; četrto gospodarske in finančne odredbe; dočim se v petem bržkone ugotovi odgovornost za vojno. Vsa ta glavna vprašanja so že podrobno razpravljena, po redine odloče so tudi že sprejete, in se je konferenca načelno sporazumela tudi o vseh problemih — izvzemši nekatera vprašanja, o katerih odločilo končno Wilson in zavezniški ministrski predsedniki. Vojniške določbe, sprejete v zadnji seji, se sestavijo v paragrafe in se je ta naloga poverila komisiji za tekstiranje dogovora.

Odnosaji med Francosko in Nemško Avstrijo.

„Petit Parisien“ piše, da se francoska vlada bavi z vzpostavitev očitnoznih stikov z Nemško Avstrijo. Minister zunanjih stvari Pichon je z ozirom na to poklical v Pariz Allizéja, ki je sedaj poslanik v Haagu in je bil pred vojno poslanik v Monakovem, katerega odpošlje vlada na Dunaj.

Trgovinska blokada nemške Avstrije in Ogrske se odpravi.

Iz Pariza javljajo dne 19. t. m.: Vrhovni gospodarski svet zaveznikov je sklenil soglasno, da se trgovinska blokada nemške Avstrije in Ogrske odpravi. Zato se bo — izvzemši nekoliko snovi in izdelkov militarne naravi — moglo svobodno, uvažati vse drugo blago. Medzavezniška komisija, ki posluje v obeh deželah, bo imela določiti, katero blago se ne bo smelo od tam izvažati v Nemčijo in bo — temu dosledno — na mejah nadzorovala trgovinski promet.

Karel Habsburški se mora pravilno odreči.

Iz Berna se poroča, da se vlada Nemške Avstrije ne zadovoljuje s prostovoljnim odstopom Karla Habsburškega, temveč hoče, da se zgodi to popolnoma pravično. „Reichspost“ piše, da je z Dunaja edpotovala komisija, ki nosi Karlu Habsburškemu poziv republikanske vlade, da naj odstopi pravilno in se formalno odreče avstrijskemu prestolu. Če bi se Karel ne odzval temu

pozivu, ima komisija s seboj odlok, s katerim se pozivlje bivši cesar in njegova rodnina, da tekom 48 ur zapusti ozemlje Nemške Avstrije. Reichspost zatrjuje, da tudi madžarska republika te dni naslovi na Karla Habsburškega enak poziv.

Karel Habsburški želi v Švico.

„Journal de Geneve“ poroča, da je bivši cesar Karel zaprosil zvezni svet švicarski, da bi mu dovolil bivanje v Švici. Zvezni svet presoja njegovo prošnjo dobrohotno in je naročil političnemu oddelku, da naj stvar prouči.

Odstop nemškoavstrijskega ministra za zunanje stvari.

Neue Zürcher Zeitung poroča, da težave, ki so nastale vsled odstopa nemškoavstrijskega ministra za zunanje stvari, Bauerja, še niso odpravljene. V političnih krogih se misli, da bo za Bauerjevega naslednika imenovan bivši avstrijski ministrski predsednik baron Beck.

Bavarci proti nasilnemu miru.

Iz Monakovega javljajo dne 18. t. m.: Na današnji seji deželnega zbora je ministrski predsednik Hofman predstavil novo ministrstvo. Na koncu se je bila sprejeta izjava v imenu vseh strank, ki protestira proti miru nasilja, proti odepjenju nemških ozemelj od države, proti odločitvi, da se nemški ujetniki še nadalje pridržijo, in — slednjič — proti poizkusom, da bi se preprečilo priključenje nemške Avstrije k Nemčiji.

Volitve v Italiji.

„Tribuna“ poroča, v nasprotju z mnenjem socialnodemokratskega „Avantija“, da se bodo nove volitve v italijansko zbornico najbrž vršile 8. junija t. l.

Potovanje italijanskih poslancev v Dalmacijo — odgodeno.

„Secolo“ poroča iz Rima 18. t. m.: Neki rimski odbor, ki mu predseduje vojvoda Di Cesarò, je nameraval prirediti izlet parlamentarcev v Dalmacijo. Stiriinpetdeset poslancev, med njimi zbornični podpredsednik Rava, so hoteli potovati v Dalmacijo in s njimi tudi še dvajset senatorjev in več časnikarjev. Odhod je bil določen na jutri iz Jakina. Izlet bi bil trajal cel teden. Split ni bil na sporedu. Potovanje pa se je odpovedalo in najbrž se ne bo več govorilo o njem. Okrožna brzozajavka tajnika odborovega trdi sicer, da je ovira odpotovanja slabo vreme v Adrijii, toda listi menijo, da vlača soutra demonstracije, katerim bi bil dal povod izlet, za neoportune. Vzrok odgoditve potovanja na nedoločen čas je iskati torej v političnih razlogih in čujejo se živahne kritike temu zakasnelemu ukrepu vladnih vodilnih organov.

Požar v municijem skladišču.

Iz Benetk se poroča 18. t. m.: Pri Susegani, onstran priuskega mosta, se je nahajalo skladišče municije v kakih 500 metrov dolgih barakah, kjer so bile rakete, ročne granate in izstrelki. Včeraj popoldne ob 2 je izbruhnil ogenj na treh straneh. Prihiti so gasilci iz Trevisa in od IV. armade. Ob 8 zvečer je bil požar urokčen, posreči ni bilo v bližini stanovanj. Naša sta se dva mrta voljaka, šest pa jih je bilo ranjenih.

Razmišljanja o delu in življenju.

Dejstvo, da je vojna prinesla mnogim velike koristi, je — kakor se zdi — povzročilo novo vrsto človeške strasti: mržnje tistih, ki nič ne posedujejo, proti onim, ki posedujejo. A to ni navadna nizkotna zavist proti posestvi, ampak proti neki prednosti, ki prinaša bogastvo in omogočuje posedujočemu, da more — lenobo pasti. Ta zavist je odločilna za eno, da svoje delo prodajajo čim dražje, da bi si tako ustvarili možnost, da bi jim poleg posedujočih — tudi ne trebalo delati! Drugo, še strastnejšo, pa goni, da bi svoj cilj dosegli še po krajši poti: ni jim za to, da bi dobili dela in služka, marveč za to, da bi dobili delardgovorilce služka, marveč b hoteli živeti od podpor. Tako bi uživali prednost posedujočih, ne da bi sami kaj posedovali.

Delo izgublja vrednost za posameznika, čim zasleduje je ta namen, da bi ga približalo k stanju brezdelnosti; delo postaja le sredstvo za dosegga namena in je postalo znak nesvobode in zaostalosti. In mržnja neposedujočih proti delu ni nič drugega, nego radikalna vzravnanja med pravilcem in koristim vseh človeških razredov. Kar je prav za enega, mora biti dobro tudi za drugega. Če si je kdo preko noči pridobil neizmerne bogastva, zakaj naj bi drugi tudi preko noči prišel do pravice do — lenarijenja, ki bi je drugače bržkone ne pridobil do konca svojega trudapolnega življenja?!

Na koncu konca torej ni posest samo, marveč nje posledica — pravica do brezdelnosti — postala predmet socialnega prevrata. In do tega je prišlo tem laglje, ker je delo samo, njea vrednost, zadobilo povsem drugačno čeno. V času, ko so se vrednote dela vseh vrst bržzobzirnno rušile, ko je v minutah razpadalo v svoje sestavne dele, kar so tisoči in tisoči rok ustvarili z napornim delom, ko so se milijonske vrednote razstreljevale v zrak, ko so se pridobitve stoletij odstranjale kot

svire ali nepotrebnosti, ko so se neprecenljive energije ali sili v mirovanje, ali pa so se porabljale za mičevanje in morenje; v tem času nasilstva na vseh pojnih in vrednotah se je tudi cena človeškega dela morala popolnoma izpremeniti. Življenje človeka je padlo, in vrednost ene enote, cena človeškega dela pa je poskočila do vrtočlave višnje — vrednost vseh tistih koristi, ki omogočujejo nedotakljivo in sredi vseh nevarnosti mirno življenje. Vrednost stanja, ko moreš biti bogat in neodvisen, je postala fantastično visoka.

Tisti, ki so doslej nosili breme življenja in ki so — bodi po pravici, bodi krivično — na druge, nahajajoče se v boljem položaju, gledali kot na svoje izkoriščevalce in izmogovalce, hite sedaj, ko se proglašajo splošno osvoboditev človeštva, da bi stresli s sebe okov, ki jih je najbolj tiščal — delo. To jim je ideal, ki se je poprej zdel nedesežen: da bi mogli živeti, ne da bi trebalo delati. Ali ta ideal je slep; v svoji slepoti ne dela razlike med vrstmi dela. V vseh, ki niso delavci z roko, vidi lenobe. Te hoče siliti k delu, da bi on sam postal svoboden in odrešen od dela! To izogibanje dela, ki je v tesni zvezi s socialno revolucijo, je eno aktivnih prizadevanj, ki hočejo s prevratom doseči socialno vzravnanje: kar je bilo doslej gor, naj pade dol in obratno. Tako ustvarja zadrego, zmešnjavo, nemožno in brez nadno stanje, ki bo trajalo tako dolgo, dokler bodo imovitost stavljali v isto vrsto z lenobo.

Vsak človek nosi v sebi hrepenenje po dolce far niente in vsakdo ima tudi pravico do tega. Ali razlika je: ali ta dolce far niente pomenja le odmor, krepitev in pripravo za nadaljnje delo, ali pa pomenja odračenje dolžnosti, trmoglavo odmaknitev od dela. Danasnja mržnja do dela je želja po dolce far niente kot trajnem stanju, ter izhaja iz naziranja, da je delo breme, muka, ter da je srečen le tisti, ki mu ne treba delati. Osti je sicer naperjena proti posedujočim, ali nevarnost in usodnost te teorije je v tem, da se delo sploh smatra kot neprijetna, človeka moreča dolžnost, da se mrzi to, kar bi moralo biti v veselje in ponos.

Modrec z Jasne Poljane, Lev Tolstoj, pravi: „Če delaš in se učiš v namen, da boš žel sadove za to, potem se ti bo zdelo delo težko; če pa delaš, ker ti ljubi delo samo, boš imel v tem plačilo za samega sebe.“

Ljubezen do dela je zagonetka človeške sreče. Se le tedaj, ko nam delo postaja užitek, razumemo to modrost Tolstega: da more namree delo postati užitek. Delo je veselje, užitek, užitek pa je — delo. Ali ta modrost Tolstega nahaja danes pač malo razumevanja. Dr. Steckel si ogleduje sedanje stremljenje s praktične strani, ko piše: „Ah, vsi, od psalmista do Tolstega, nam hočejo dokazovati, da je delo sladko. Jaz sodim drugače: delo je grenkost, ki je potrebna, da nas privede do tega, da bomo razumeli, da je sladkost življenja nezmožna. Zato pustimo tiste, ki mrze delo, naj si ne sladkosti lenarenja — pokvarijo želodec. Kmalo, oh, kako kmalo bodo potrebovali grenke snovi, da zadobe zopet veselje do življenja. Mrznja do dela je le stanje prehoda. Kmalo se bodo vsa kolesa zopet vrtela, rudarji se bodo zopet vozili v naročje zemlje, igle se bodo spretno gibale in kljativa bodo kovala železo. Zopet se bo glasila simfonija dela. Kajti ljudje niso nikoli bogovi. Ne morejo živeti brez dela.....“

Upajmo!

Domače vesti.

Predavanje Sem Benellija. V sredo zvečer je predaval v gledališču Rossetti znani italijanski pesnik Sem Benelli o pravi Italiji do Jadrana in o novi civilizaciji. V blestečem govoru je naglašal, da je Jadranski spor — spor med Slovanstvom in Latinstvom in ne samo med Italijani in Jugoslovani. Zato da je Italijo ugodno, da Rusija, „velika mati Slovanstva“, ni več tista mogočna Rusija, ki bi mogla ščititi svoje uboge varovance. Italija da je na višku civilizacije in kulture in zato so ne zahteve na korist vsega človeštva, a obenem prava nagrada za vse žrtve in jmaštva, ki jih je doprinesla v tej vojni. Uverjen je, da boste pod nje upravo tudi Dalmacija in Istra sodelovali na obrambi pred balkansko nekulturo. Pripominjamo še, da je prišlo med govorom do neljubega incidenta vsled nekega vzkljika.

Don Juraj Biankini. V nedeljo je dospel v bakarsko luko parnik „Zairo“ z bivšim dalmatinskim državnim poslancem in izdajateljem „Narodnega lista“, Jurijem Biankinijem, na krovu. Kakor znano, je bil Biankini interniran v Italiji. Ker je moral zapustiti okupacijsko ozemlje, se je Biankini v ponedeljek odpeljal v Belgrad.

„Ljudski oder.“ V petek, 21. t. m., ob 8. zvečer odborova seja. Udeležba vseh odborov potrebna.

Pevci šentjakobskih društev se opozarjajo, da današnja pevška vaja izredno odpade. Dogovor za prihodnjo vajo ustmeno. — Pevovodja.

Rojanska mladina priredi v nedeljo, 23. t. m., v dvorani Rojanskega konsumnega društva javno veselico z bogatim sporedom, na katerem so dve nemkoviti burki enodejanki, šaljivi prizori itd. Začetek točno ob 6. Po veselici prosta zabava s srečanjem in šaljivo postjo. Med posameznimi točkami sporeda igra godba.

Občni zbor „Vrdelskega Sokola“ se bo vršil v ponedeljek, 24. t. m., ob 8 in pol zvečer v Narodnem domu. — V nedeljo večer, 23. t. m., bo pa sestanek članic in članov tudi ob 8 in pol, da se dogovore o sestavi novega odbora.

Promet v pristanišču. Prispela: »P. Hohenlohe« in »Slavia« iz Benetke; odphili: »Bar. Bruck« v Benetke, »Vranizza« v Rašo in »Calvinallona« v Smirno.

Poročilo varnostne oblasti za 19. t. m.: Okoli 11³⁰ dopoldne 18. t. m. so bili aretirani Josip Radei, Fran Chersovan in Peter Hobija, ker so našli pri njih za kakih 134 lir masti in gnjati, kar je bilo malo preje ukradeno v skladišču št. 21 v stari prosti luči v škodo javnih skladišč. Ukradeno blago so jim odvzeli.

Aretilan je bil Bruno Versina, ker so dobili v njegovih posesti 2 vojaška plašča, 2 vojaški odeji, 50 mesnih konzerv, 10 škatelj zabele torregiani, 40 kg mila in 4 bojne nože.

Voz ga je podrli. Včeraj okoli 3 popoldne je na Škorkljanski cesti podrli voz nekoga petdesetletnega Karla Justiničiča. Zdravnik rešilne postaje je možu podal prvo pomoč in ga potem dal prepeljati v mestno bolnišnico.

Onesvestil se je na Acquedotto 70letni Peter Cesari, ki je komaj prišel iz bolnišnice. Z vozom rešilne postaje so ga pripeljali zopet tjakaj.

Razne vesti.

Bivši cesar Viljem se boji noža. Viljem postaja od dne do dne bolj nervozen. Kot jevilta neki pariški list, ga je zdaj strah noža. Viljem vidi zdaj same nože, na njegovih pisalnih mizli, na nočni omarici, v postelji.... Tupatam se zasliši iz njegove sobe krik, sluga prihiti in Viljem mu veli: »Ondesite proč ta nož!« Sluga napravi tako, ko da je izvršil povelje, in strah ga nekaj časa popusti. Čez kakih deset minut pa se nož pojavi zopet — seveda samo v Viljemovi domišljiji — in začnejo se nove muke. Dopisnik pariškega lista je imel priložnost, da je vdel vsega cesarja na izprehodih v ameronskem parku, ne da bi govoril z njim. On pravi, da nosi Viljem neko staro oguljeno uniformo in klobuk s peresom in da se opira na palico.

Umor v Zagrebu. V Zagrebu so našli v neki katuži blizu železniške proge na samoborski cesti truplo mlade žene v črni obleki, ki je bila kakih 22 let stara. Bila je zamotana v razparano vrečo, okoli nje pa so ležale prazne steklenice različne velikosti. Sodni se, da je ta žena Primorka, ki je prišla v Zagreb prodajati olje. Truplo ima na desni in na levi strani glave rano, ki je napravljena od uboda z nožem ali bajonetom. Truplo so fotografirali in je prenesli v mrtvašnico. Storilec je neznan. Skoraj gotovo, da žena ni bila umorjena na onem mestu, kjer so jo našli, ampak je bila tja samo prepeljana z vozličkom, pokritim z vrečo in s par steklenicami na nji, da so ljudje mislili, da vozi morilec steklenice.

Mož z dvema ženama. V l. 1915. sta prišla dva voljaka v rusko ujetništvo. Ker sta bila oba velika prijatelja in sorojaka — Ogra iz Mititica — sta naredila tako, da sta prišla k nekemu kmetu kot delavca. Tam sta se zaljubila vsak v eno kmetovih hčera in se pozneje tudi poročila. Mlada para sta živela v zakonski sreči. Prišel pa je konec vojne, enega ujetnikov je prijel domotožje, napravil se je na pot, in naročil kmetu, naj pripelje ženo za njim, kakor hitro se uredijo razmere. Ko je prišel srečno domov, ni nič omenil, da je že poročen v Rusiji. Ko so mu starši mnogo prigovarjali, je stopil v nov zakon z neko Madžarko, s katero je živel v srečnem zakonu, dokler ni pred tedni prišel kar nenkrat kmet iz Rusije, ki je pripeljal na Ogrsko prvo njegovo ženo. Misliti si morate začudenje staršev in druge žene, ko mu je padla Rusija krog vratu in ga prisrečno pozdravila. Ko so celo stvar pojasnili, so se pričeli pogajati z ženami, kateri obe sta trdili, da imata pravico na moža. Sodniku bo pač težko razsoditi, tako, da boste obe ženi zadovoljni in da se nobeni ne zgodi krivica.

Kitajski posli. Kitajsko pojmovanje ne dovoli, da bi opravljala taj-taj, to je evropska gospodinja, domača dela. Če se tako daleč spozabi, se ji zaničljivo smejejo in rogajo. A ona je sama vesela, če ima pomočnike, zlasti se, kadar se vročina dviga, tako da je vsako delo doma otežkočeno, celo onemogočeno. Vsak kitajski posej ima svoje odkazano delo, preko katerega ne naredi ničesar, tudi noče ničesar narediti. Če bi si morali pomagati drug drugemu, delajo zmiraj težkoče in šele po opetovanem prigovarjanju jih je mogoče dovesti do skupnega dela. Strogost nič ne pomaga. Kitajec ima pač svoje nazore, čisto drugačne kakor mi. Kuhar opravlja kuhinjo, to se pravi, on pripravlja jedila. Pri umivanju posode, snajenju kuhinje mu mora pomagati ali pa je poseben posel nastavljen za to. Kuhar hoče varovati svoje dostojanstvo in svoje roke. Mladji pomagač pa briše prav, snazi obleko, streže pri mizi in sprejema goste. Kuli — to je sploh ime bolj za težaka — opravlja surova dela. Vode pa ne nosi, za to ima gospodinja posebnega vodnega kullja, ki ne spada k hišnim poslom in dobi za svoje delo na mesec dvinpol do trinpol krome. Plače poslov sploh niso velike. Kuhar dobi 50 K, mladi dečko 30, kuli 25, a se mora sam hraniti. Nikdar ne bi eden teh ljudi snazil stranišča. Vsako jutro pride stara žena, vzame za guojilo tako dragoceno stvarino in dobi za to na mesec pet do sedemipol krome. Za krpanje obleke in šivanje nogavice pride kaka ženska v hišo in ji plačajo 150 do 200 kešov na dan (1260 kešov je 5 kron). Posli pa, ki ne znajo angleško, so seveda skromnejši in cenejši. S prehrano poslov pa nima evropska gospodinja na Kitajskem nič opraviti. Kuhar skrbi sam zase, oženjenemu kullju prineselo hrano otroci ali pa gre domu jest. Kaj bi dale naše gospodinjice za to. Glavna hrana v notranji Kitajski je kaša, bolj proti obali pa riž. Kitajec kuba riž prav izvrstno, vsako zrno ostane

soko z rižem napolnjene skodelice so hitro prazne, napolnimo drugo, večkrat tudi tretjo in četrto, riž si porinemo v usta s klinčki ali palčicami. Iz drugih skodelic jemajo prikuhe, zopet s pomočjo palčic, tako meso, zelenjavo, ribe, školjke, morsko travo itd., vse hudo papricirano. Juho jedo z žlicami iz porcelana. Če prihaja čas obeda, prenehajo vsi takoj z delom, tudi če bi bilo dobro, da se delo konča. Slišimo vzklike: Zelo sem lačen, ne morem delati itd. Bolj kakor Evropejec si želi Kitajec pri jedi miru. Najprvo se mora dobesedno napolniti, kakor pravi, potem skodelico čaja ali riževega vina in pipiča, šele nato se delo zopet prične. Pojem snažnosti je na Kitajskem čisto drugačen kakor pri nas. Ni čuda, Kitajci morajo biti vsled velikega števila varčni, morajo živeti skupaj natlačeni in tako so na snažnost popolnoma pozabili. Z istim prtom, s katerim snazi krožnik, si obriše Kitajec če treba tudi znoj s čela. V neki evropski hiši si je umival kuhar noge v skledi za juho. Pa saj pri nas večkrat ni dosti bolje, pomislimo, samo na grdo razvado, da jedo psi z istega krožnika kakor ljudje.

Varnostne odredbe za predsednika Wilsona. Kakor javljajo iz Pariza, je ameriška vlada odredila vse, da se z ozirom na napad na predsednika Clemenceaua in z ozirom na odkrito zaroto v Bostonu obvaruje življenje predsednika Wilsona in drugih vodilnih ameriških državnikov, ki se mudijo na mirovnem posvetu v Parizu. Odrejena je posebna varnostna služba, ki ima nalogo, da vestno pazi na predsednika Wilsona. Sei te varnostne službe je odgovoren tudi za sigurnost ostalih članov mirovne konference.

Ženska poslanica v Perziji. Neka Marija Petit se je bila zaljubila v diplomata Fabrea ravno, ko ga je bil poslal kralj Ludovik XIV. v Perzijo kot rednega poslanika. Ta ženska je šla v Turin, oblekla se v moško obleko in se vtihotapila v ladjo, ki je peljala Fabrea v Perzijo. Ni se prikazala nikomur, dokler ni bila prepričana, da je ne morejo več vrniti. Tako je mogla biti v bližini ljubljene človeka. Ko so šli s karavano skozi Sirijo, so Arabci navalili na popotnike in ubili poslanika. Marija Petit je sprva bridko zajokala nad tem, potem pa se je opogumila in se imenovala za poslanikovega namestnika. Ekspedicija je prišla do šaha, ki je sprejel nežnega in mladega poslanika z vsemi častmi. Ko se je povrnila na Francosko, je doživela razočaranje. Kralj jo je dal zapreti zato, ker si je lastila čast, ki ji ni pristojala. Kralji bi ji bil še odpustil, toda ves diplomatski zbor se je dvignil proti nji, češ, da je vrgla vsled svojega samolastnega nastopa na poslaniški poklic odsev smešnosti. Najhujši je bil grof Ferriol, ki je pisal iz Carigrada pismo za pismom in prinašal dokaze, da je hotela Marija Petit prestopiti k mohamedanski veri in da je uprizorila na vsem orijentu burne skandale s svojo nemoralnostjo. Na njeno srečo je grof Ferriol kmalu na dvoru v nemilost in na ta način se je Petit rešila.

Čudna pošiljka na laško komisijo za premirje. Laška komisija za premirje je prejela po pošti od neznanega pošiljatelja zaboj, v katerem so bili mašni kelih, kadilnice in različna druga cerkvena srebrnina, mašne kulige in drugi predmeti. To so najbrž predmeti, ki so bili uropani v okolici Vidma, in jih je hotel storilec na ta način vrniti. Dragocenosti bodo poslali v Videm, da ji izroče na pravo mesto

Darovi.

— Za svetoivansko podružnico je darovala ga. Jožica Zeleznik K 10[—], ker se je poravnalo nespornunjenje glede »Lavoratora« in K 2[—] g. Andrej Marc o priliki neke žalostne dogodbe. Denar hrani blagajničarka.

— Za rojanskega Sokola so darovali: Matelij Josip K 10[—], Mekina Josip K 5[—], Mrenle Mari K 5[—]. Denar hrani blagajnik.

MALI OGLASI

Vrtnarica otroškega vrta 15če sužbe v pisarni. — 3479
Naslov pove ins. odd. Edinosti. 3480

Gospodinja vošča slovenskega, nemškega in nekaj italijanskega jezika v govoru in pisavi in izvežbana v knjigovodstvu, iše službo, najraje na deželi, kot blagajničarka ali prodajalka v kakšni trgovini. Naslov pove ins. odd. Edinosti pod št. 2103. 2105

Krompir za seme se vdobi v ul. Giulia 11, Peternel. 3487

Iščem krojaškega pomočnika. — Kontovelj 156. 3483

Urar sprejema popravila ur vsih vrst; delo točno, cene zmern. Velkavrh, ul. Tigor 5, III. 3457

Vratarja-čevljarja se sprejme v službo. Ul. Carinija 19, I. 3474

Otrobi štuki se dobijo v dobroznagi trgovini ul. Giulia 11, Peternel prej Svagel. 3463

Vreče kupim. Malin grande 20 Babič. 3479

Zemljišča uporabna za vrtno napravo ali za košnje odda v najem zadruga »Naš dom«, pretnost imajo člani zadruga. Natannejša pojasnila in priglasitve v uradu zadruga (Torre bianca št. 39) dnevno od 11—12. 3472

Vrtnice raznobarvne visokodebelnate imam na prodaj komad 8 K Imam tudi grmiče »Evonijmus« (sempreverde). Sireca, Sezana 173. P 189

Semena vseh vrst zelnjadi prodajatelj tvrdka Sever & Komp. Trst ul. delle Poste 1. P 167

Zlato, srebro in dragulje

kupuje po najvišjih cenah dobroznana urarna in zlatarna **A. Povh**, v Trstu, Barriera vecchia 3

Zobozdravnik DR O. MORPURGO v Trstu, ul. Gioachino Rossini 12 vogal ul. delle Poste Izdiranje zobov brez bolečin. Plombiranje Umetni zobje. Umetni zobje.

BOHINEC & COMP.

Trst, ul. Ponte rosso 8, vogal ul. Nuova 13

opozarja svoje cenjene odjemalce na bogato zalogo pristnega

angleškega volnenega blaga za moške obleke.

Cene jako ugodne.

Došla je

velika množina najboljšega vina, ŽGANJA, RUMA, KONJAKA, in SPIRITA po najnižji cenli.

TRST, ulica Amalia 10, ali pa direktno iz ekspoziture molo Giuseppina.

Tvrdba APOLLONIO.

Zobozdravnik Dr. Mraček

Trst — Corso 24 — I. n. — Trst.

Ordinira od 9—12 dop. in od 3—6 pop.

Brezbolečno izdiranje zob, plombiranje in umetni zobje.

KIS vinski se prodaja po K 3.60 na dobo, na debelo ceneje. —

Vino italijansko, opolo, črno, belo brisko poceni.

Posebna vrsta po kron 4.80.

Zaloga vina Via Petronio 2, GULIČ

Umetni zobje. :: Umetni zobje.

Zobotehniški :: ambulatorij ::

Opčine 378, I.

v hiši lekarne.

Odprto od 9—1 in od 2—5 popoldne.

Umetni zobje. :: Umetni zobje.

JADRANSKA BANKA

— TRST —

Via Cassa di Risparmio 5 - Via S. Nicolò 9.

Podružnice: Dunaj, Dubrovnik, Kotor, Ljubljana, Metković, Opatija, Split, Šibenik, Zadar. Ekspozitura: Kranj.

Obavlja vse v bančno stroko spadajoče posle.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun

in v lirah in kronah

po najkulantnejših pogojih.

— Uradne ure blagajne od 9 do 13. —